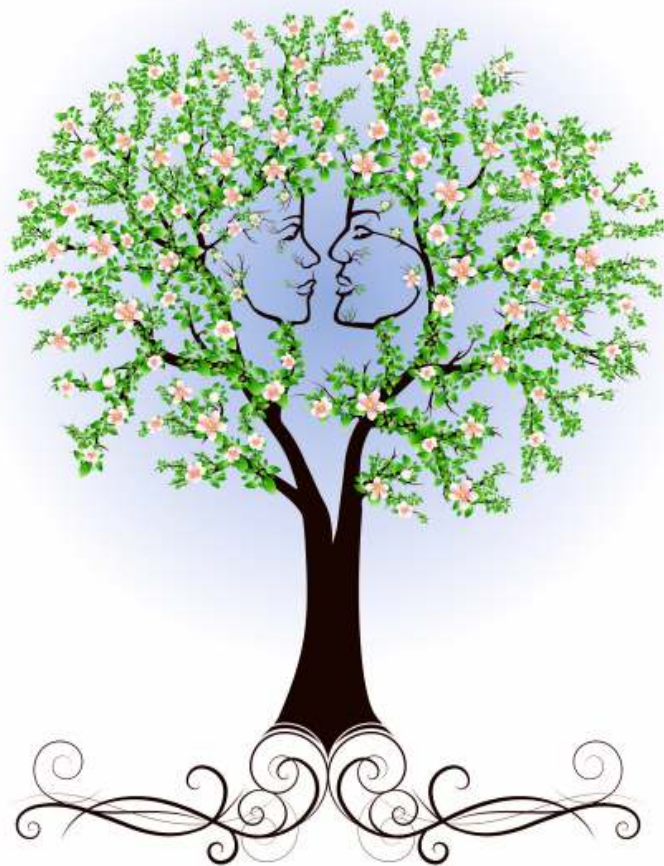

Hanácký divadelní máj 2013

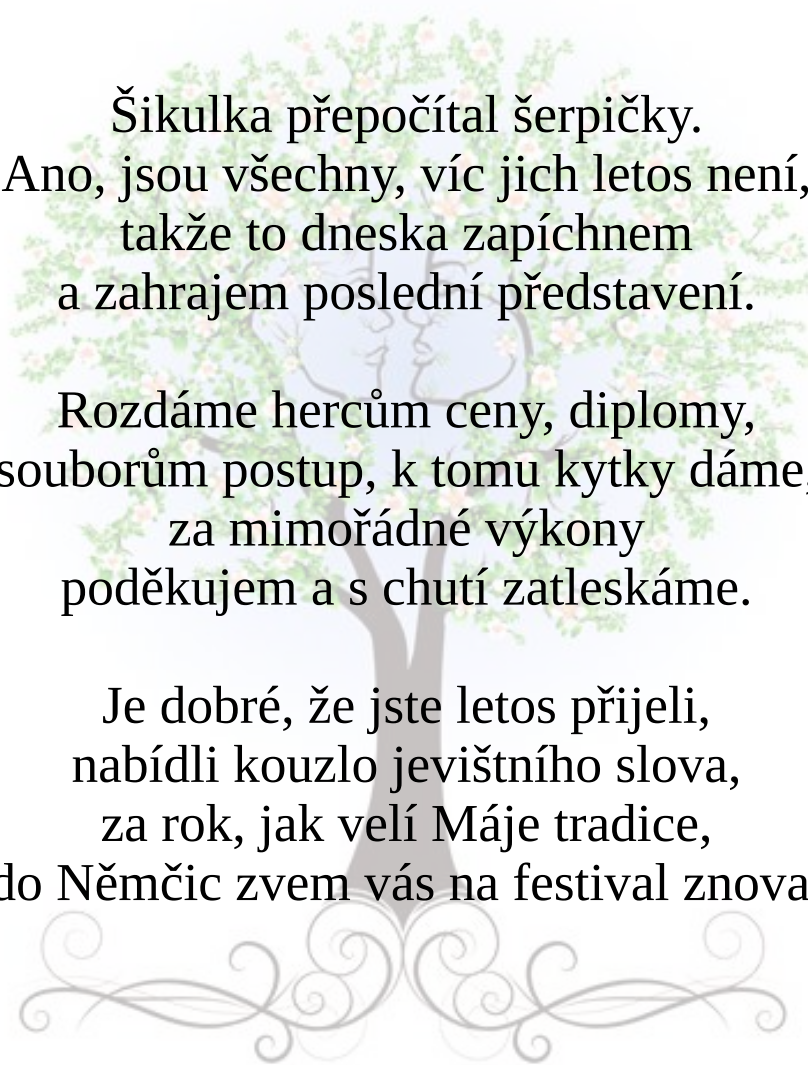
Závěrečné kukátko

Hanácký divadelní máj

Město Němčice nad Hanou

Šikulka přepočítal šerpičky.
Ano, jsou všechny, víc jich letos není,
takže to dneska zapíchnem
a zahrajem poslední představení.

Rozdáme hercům ceny, diplomy,
souborům postup, k tomu kytky dáme,
za mimořádné výkony
poděkujem a s chutí zatleskáme.

Je dobré, že jste letos přijeli,
nabídli kouzlo jevištního slova,
za rok, jak velí Máje tradice,
do Němčic zvem vás na festival znova.

Závěrečné slovo

Hanácký divadelní máj 2013 je naplněn. Všechna představení jsou odehrána, zhodnocena a v nás, aktérech této přehlídky, zůstávají vzpomínky. Vzpomínky na setkávání se při vítání, při samotném představení, či posezení s porotou i na večery, kdy už vše podstatné bylo řečeno a všichni jsme si spolu už jen tak povídali, vzpomínali, či plánovali další setkání. Věřím, že nás všechny tyto chvíle obohatily. Jsem nesmírně ráda, že tradice ochotnického divadla v našem městě pokračuje. Divadelní máj se stal součástí kulturního života našeho regionu. Děkuji divákům, kteří přišli podpořit herce, prožít spolu s nimi, příběhy inscenací.

Poděkování patří všem, kteří vytvořili zázemí pro konání přehlídky a podíleli se na zajištění celého průběhu. Děkuji pánům porotcům za rozborů představení, dobře míněné rady a náměty. Děkuji také všem sponzorům a mecenášům, bez nichž by se tato přehlídka konat nemohla.

Přeji ochotnickým souborům zachování dobrých podmínek pro přípravu nových představení a budu se těšit příští rok opět na setkání u nás v Němčicích nad Hanou.

Ivana Dvořáková, starostka

Máme za sebou celý přehlídkový týden, týden plný divadelních zážitků.

Vše je odehráno, zhodnoceno.

Mně už nezbyvá nic jiného, než vyslovit poděkování VŠEM....

VŠEM souborům za nacvičení a sehrání svých představení, VŠEM porotcům za laskavá a poučná slova, VŠEM divákům za úžasnou atmosféru po celý týden a samozřejmě VŠEM, kteří přiložili ruku k dílu a pomohli tak zajistit zdárný průběh 27. ročníku Hanáckého divadelního máje. Je mi to líto, ale týden naplněný divadelními zážitky končí, končí krásné setkávání se s lidmi, které ochotnické divadlo zajímá a naplňuje, končí němčický divadelní maraton.

Prožijte následující rok ve zdraví, ať jste co nejdéle naplnění příjemnými zážitky z letošního máje a především ať se za rok opět zde všichni sejdem na Hanáckém divadelním máji 2014.

Jana Oulehlová

DS Na Štaci Němčice nad Hanou

Zdeněk Podskalský: ŽENA V TRYSKU STOLETÍ

Výchozí text měl v době vzniku ambice lehkonohe a základním předpokladem bylo, že dvě Herečky a jeden Herec, přes všechnu řídkost situací, nabídnou v jednotlivých obdobích obraz ženy. Proměnný obraz ŽENY! Obraz, který jednak vypovídá o ženě v těch či oněch daných okolnostech - normy společenského chování doby a jak v nich jednat, aby si zachovala či vydobyla samostatnost; a dále i proměnu hereckých výrazových prostředků od naivity lidového divadla obrazu v ráji až po sofistikovaně stylizovaný a zároveň dráždivě provokativní obraz v budoucnosti. Jistě, nabídnout ony proměny hereckých prostředků není snadné a popravdě ani až tak nutné, ale když se to podaří, inscenace získá.

Ale zpět k němčickému souboru, který v režii Jaroslava Lejnara a Zdeny Gregorové pokročil v divadelním uvažování - od předchozí inscenace - o hodný kus na oné pomyslné štaci vpřed. To se prokazuje ve scénografii: mobiliář, který v herecké akci nepřekážel, a přes stabilní prvek kmene stromu poznání, určoval dobu, též v rekvizitách (např. díra v kůži v době kamenné) a ve výstižných a pečlivě připravených kostýmech, i když „spod'áry“ mající představovat holou kůži by měly tělo obepínat a ne být „tepláky“. Dále, či především, to je zřetelně nabídnutý režijní půdorys ve smyslu mizanscény, tedy prostorového gesta tématu, které přes herecké naplnění ve výsledku sdělí, co tím inscenátoři chtěli říci. To vše je onen krok vpřed. Jiná ovšem je, že zásadní pojem z titulu hry v trysku byl opominut, a naopak došlo k zatěžkání celku oddělováním situací promítáním a zatažením opony, takže vždy a znova bylo hercům začínat od nuly, aby zachytili divákovu pozornost. Takže, raději do trysku dravého kabaretu, sledu skečů na dané téma žena a doba. Naštěstí režiséři škrtili děsivou figuru vědce, který není vtipný, ale je... Soubor a potažmo režiséři mají před sebou jeden důležitý úkol, a to, aby herec vždy věděl, Kdo jeho postava je, Kde je a Co chce. To se pak logicky projeví ve slovním jednání a tělesném gestu, a je předpoklad vzniku toho, co je pro divadlo zásadní - partnerství. Toto zatím v plné míře naplňuje Milka Poláčková, a to jak sama o sobě, tak přes vztah k partnerům, kdy je zvedá z roviny pouhé informace textové – viz závěr Ženy obrozené. Dále je zapotřebí hlídat mluvu jako takovou, tedy stavbu vět po smyslu, z něhož vyplyne význam, a ne pouhá promluva, v níž občas každé slovo stojí samostatně, a také více než občasně do ní vniká nářečí.

Nezbývá než dodat, že vynořující se Fénix ukazuje druhé křídlo, a do letového plánu dalších inscenací mu popřát Zlom vaz!

Vladimír Zajíc

Morkovští ochotníci

Sen (William Shakespeare, pohádková komedie)

První okamžik divadelního představení:

Silná, mohutná energetická příležitost, ve které diváci dají tvůrcům možnost odpálit rozbušku budoucího, společně stráveného času, vystřelit představivost do libovolného z existujících či neexistujících vesmírů. První okamžik představení je příležitost začít spolu tvořit nové vesmíry, které do sebe ve smích, zaujetí, pobavení či pobouření budou narážet, zrcadlit se s vesmíry, které jsme si do divadla přinesli.

První žert přednášejících:

"Rovné příležitosti dle Evropské unie znamenají, že ženy teď budou nosit kulisy" navede spíše k satirickému žertování o byrokratických konceptech či iluzích současnosti, než ke vstupu do skutečnosti snu či k aktivnímu snění. Je to spíše ukázka, demonstrace než pointovaný vtíp či gag.

Zahazované klíče, nevyužívané příležitosti:

První okamžiky představení dávají divákům klíče k tomu, jak vstoupit do právě vznikajících vesmírů. Mohou to být klíče matoucí, proměňující, dobré klíče vytvářejí očekávání i hádanky, vytvářejí i rozpouštějí koncepty.

Jaké klíče se v představení nabízejí: součástí přednášky (odkazující k inspiraci divadlem Cimrmanovským) je i konkurs na představitele Snu noci svatojánské (konkurs "naturščiků" odkazující k řadě různých divadelních či filmových konkursů), úvodní přednáška zmiňuje fiktivní vídeňskou režisérku, která vnutila svou inscenační koncepci hře, kterou si po hospodách vymysleli dva přednášející.

Je klíčem mystifikace neexistující režisérkou a autorstvím hry?

Nebo: bude to uchopení Snu noci svatojánské prostředky a možnostmi naivního divadla?

Nebo: použijí Morkovští Sen jako příležitost ke kabaretnímu či estrádnímu žertování prostředky divadla?

Ať již přednáška vytvořila jakékoliv obsahy a očekávání, náladu či poetiku, následující inscenace Snu toto vše nevyužije, "smete to ze stolu".

Výpravný kus:

Po přednášce začne "velké divadlo" velké deklamace, gest, namalované výpravy, kostýmů. Jak odkazuje toto představení k úvodní přednášce, je hádankou, se kterou se dále nehraje, kterou dále nemáme příležitost hádat či odhalovat.

Jsmo z těžké látky jako sny:

Sen a snění je pro Shakespeara nástrojem k pochopení skutečnosti, mohutným nástrojem - urychlovačem, postavy do něj mohou vstupovat se svými představami, koncepty, přáními, tužbami, vstupují do tohoto urychlovače jako částice do fyzikálního urychlovače, aby na sebe navzájem i na sebe samy narážely, těmito nárazy se uvolňuje další energie - hry, humoru, poezie. Díky snu se postavy i diváci proměňují bohatším poznáním či zážitkem skutečnosti. Skutečnost snu nás může přiblížit snové povaze skutečnosti. Snění je pro Shakespeara tvůrčí metodou.

Tvůrčí metoda Morkovských:

Morkovští ke své hře použijí: Sen noci svatojánské Wiliama Shakespeara, malovanou výpravu, kterou lze použít jako renesanční i barokní prostor pro hru (ale nevyužijí ji žádným z nabízených způsobů), rozmanité herecké prostředky a nadsázku, prosté komické efekty (truhlář v kůži nožikem tvořící Věstonickou venuši ze špalku).

Tvůrčí metoda inscenace alespoň mně připomíná metodu Pejska a Kočičky, kteří vařili dort tak, že do něj vložili řadu ingrediencí, ale ty se nespojily, nepropekly - existovaly vedle sebe.

Do divadelního představení, na rozdíl od dortu, můžeme vložit řadu velmi nesourodých, protikladných a kontrastních prvků, William Shakespeare je mistrem v této metodě.

Když ale tyto prvky, postupy, nápady, styly v dortu divadelního představení máme, měly by spolu začít hrát, ovlivňovat se.

Čechovův požadavek: "když je v prvním dějství na jevišti puška, měla by v posledním vystřelit" naplňují Morkovští po svém: je to přehlídka různých zbraní, ze kterých se nevystřelí.

Hořkost deziluze:

Nevím, zda program k inscenaci je určen pro dětské diváky. Sen v jeho podání je zploštěn na ambice, plány, představy - a nakonec říká "a tak milé děti končí všechny sny", tedy povzdechem člověka nešťastného, zraněného vtipkem deprivanta. S autorem tohoto výroku mohu mít soucit, mohu se na něj dívat jako na zajímavou divadelní postavu, ale nemyslím, že je to vhodný prostředník ke snění divadlem. "Člověk žije a žije a nakonec je z toho taková hovadina", říká Gogolova postava - trochu se zdá, že je to způsob, jakým se Morkovští snažili vyrovnat s bohatstvím Snu.

Představení Morkovských je příkladem toho, jak končí sny - když je nesníme, když do nich nevstoupíme, když se s nimi snažíme vyrovnat jednoduchým vtipkováním. Když ke Snu nepřistoupíme s odvahou, poezií, když nemáme sílu obohatit sebe a své blízké sněním vlastních snů.

Silný a nadějný soubor:

Je pro mne překvapením, že toto je poselství divadelníků, tedy společenství, které tráví čas vymýšlením, zkoušením a hraním divadla, Morkovských ochotníků, souboru, plného energických žen a mužů, kterým je na jevišti dobře a kteří mají z hraní divadla radost.

Herci tak touto energií narušují koncepci těch, kteří nemají sílu se pod představení podepsat a skrývají se za fiktivní vídeňskou režisérku.

Josef Morávek

DS J. K. Tyl Brodek u Přerova

Francis Veber: Blbec k večeři

Soubor J. K. Tyl z Brodku u Přerova uvedl na Hanáckém divadelním máji 2013 inscenaci hry francouzského autora arménské a židovské původu Francise Vebera *Blbec k večeři*. Komédie, plná slovní i situační komiky, gagů a překvapivých situací i rozuzlení, náleží do ranku tzv. dobře napsaných her (well made plays). Komédie je situovaná do bytu bohatého nakladatele Pierra Brochanta, který se chystá na pravidelnou večeři se svými přáteli, kam si zvou vytipované „blbce“, aby se bavili na jejich účet a soutěžili o to, kdo přivede blbce největšího formátu. Brochantovi odchod na večeři zhatí postižení tzv. houserem. Nestačí však odvolat návštěvu svého vytipovaného blbce na večeři Françoise Pignona a ten se objeví v jeho bytě. Pignon ve snaze pomoci Brochantovi způsobí velký rozkol v jeho životě a bezděčně tak pomstí všechny zneužitě „blbce“ pozvané na večeři.

Režisérka souboru Eva Procházková hru razantně, leč účelně zkrátila a dobře typově obsadila. Současně se jí podařilo takto připravenou textovou předlohu obohatit o další charakteristiku Pignona. Zatímco se Brochant nemůže narovnat, Pignon se nemůže ohnout. Z toho vyrůstá provázaná série výborných gagů, jejíž hlavní rekvizitou je golfová hůl. Režie buduje inscenaci v účelné scéně prostřednictvím dobře vystavených situací a slovních gagů. Z hereckých výkonů je třeba vyzdvihnout především výkony Martina Šmída v roli Pignona, Jiřího Urbana v roli Brochanta a Karla Kratochvíla v roli Luciena Chevala (Koně). Se ctí se zhostili svých rolí ale všichni. Snad jen role Marlén Moniky Janáčkové by si zasloužila dopracování k bohatší plasticitě hereckého projevu při ztvárnění hysterické nymfomanky.

Již výše vyzdvížený pěkný výkon Martina Šmídy v roli Pignona by mohl ještě posílit v uchopení role v rovině dobromyslné a upřímné snahy pomoci a zbavením se mimoslovních komentářů, které jdou naproti této charakteristice. Podobně by bylo možné uvažovat o nepřiliš vděčné roli Leblanca Tomáše Klvani či doktora Archambauda Františka Procházky. V obou případech by k povýšení mohlo dojít patrně cestou nastolení zřetelnějších vztahů k Brochantovi. Úvahy v tomto odstavci jdou za hranice běžných nároků a jsou spíše položenými otázkami s cílem dopracovat inscenaci do ještě vyššího patra než vysokého. Nic to nemění na tom, že brodečtí předvedli v Němcicích nad Hanou nadstandardní inscenační výsledek porovnatelný s tím nejlepším, co lze na venkovských jevištích spatřit.

Milan Strotzer

Divadélko MOTÝLEK Velké Opatovice

Vlastimil Peška: POPELKA

Na úvod, na objasnění geneze této inscenace je nutno říci, že vznikla jako malé rodinné představení pro Dětské centrum ve Velkých Opatovicích. Byla sice určena výrazně zacílenému publiku, nicméně na ni musíme pohlížet prizmatem přehlídky HDM 2013.

Nuže, opatovičtí si za předlohu vzali text páně Pešky, v němž pohádka jako taková slouží pro rozpoutání férie hudební, pohybové a gagů. Nejde tedy v první řadě o divadelní zobrazení pohádky jako žánru, který v sobě nese poselství etické. Archetypy dobra a zla a naučení z toho plynoucí jsou až na druhém místě. Přesněji: na druhém místě jsou především v této inscenaci, neboť soubor text zjednodušil až na dřevě z důvodů, jimž měl sloužit - těm v úvodu předznamenáným. Nejspíše i toto bylo jednou z příčin, že chvíli se hraje z not mollových, chvíli z durových a chvíli bez not, tedy naprázdno. Z jiné strany lze výsledek postihnout tak, že chvíli se odehrává příběh, chvíli nejisté přechody sem a tam, chvíli show sester, které má výrazné a zajímavé rysy grotesky, ale v důsledku stojí jejich čísla sama o sobě a nejsou zacílena na Popelku - pouze velmi volně v rovině verbální (škoda, že parádní číslo odkopnutí střevíčků sester nemá takovou úroveň jako třeba vstávání). Takže, do důsledků vzato Popelka co vzor kladný nemá proti sobě vzor záporný a nemůže se proti němu vymezovat. Vše, co se děje, se tudíž děje z vůle a potřeb inscenátora/rů, ne z logiky příběhu. Podobně se tomu má se vzplanutím lásky mezi princem a Popelkou, kdy není zřejmé, proč se do sebe zahleděli, jaké překážky (krom hledání majitelky střevíčku) je nutno podstoupit, a na závěr místo oslavného pajánu svatebního přichází podivný funébrmarš. Ještě jinak: situace samy o sobě nemají jasný začátek, prostředek a konec. Nicméně potenciál v interpretech je zřetelný a neoddiskutovatelný, je pouze nutné jej v inscenačním prostoru pohádky uspořádat či aspoň zorganizovat, což platí i v případě, že původně byla určena specifickému publiku; takto nelze rozlišit, co je důležité, kde je akcent, co divák vidět nutně musí a co eventuálně není až tak podstatné – prostě zacílené přesouvání pozornosti (energie), aby publikum šlo spolu s příběhem Popelky. Výprava není od věci, ale zacházení s ní je nejasné (včetně loutek), a tak paradoxně nejzajímavější byly dvě malé dívenky - co kulísáči - především díky jejich bezprostřednosti. Nakonec i Dětská porota dopad či dosah pohádky vystihla ve svém vyjádření výtvarnými prostředky, kdy dominoval oříšek, ale ne postavy.

Věřme, že při dalším setkání s Motýlkem bude mít jejich inscenace za základ partituru, která nebude tyto otázky a problémy vyvolávat.

Vladimír Zajíc

DS TEATRUM Velké Opatovice

Ladislav Stroupežnický: Naši furianti

Naši furianti jsou jednou z her, které skrze folklór odrážejí základní charakterové rysy naší společnosti - naší národní povahy, patří do zlatého fondu dramatu, která vnímáme jako současné i v proměnách společenské, politické a ekonomické situace, Naši furianti jsou již 120 let lákavou příležitostí pro významné české režiséry k vyjádření těch "svých našich furiantů", ke zpracování vlastní poetikou, pro generační výpověď o české společnosti.

I v Opatovicích jde o třetí uvedení s odstupem několika desetiletí.

Uvedení Našich furiantů amatérským souborem je samo o sobě notně furianským kouskem. Více než 40 lidí na jevišti, živý orchestr a sborové písně, herecky náročné "tutti" - skupinové scény vyžadující souhru, přesné reakce a umění herecké zkratky na malé ploše. Hra vyžaduje silný soubor, schopný tvorby charakterů v komediální zkratce a týmové souhry při vytvoření jednotného stylu.

K nastudování zvolil Pavel Petrželka úpravu režiséra Jiřího Macháčka. Vycházel tak z hudby a z inscenačního půdorysu kultovní inscenace souboru Národního divadla ve Stavovském divadle, z inscenace, která sjednocovala soubor a diváky v období normalizace a o níž se říkalo, že kvůli ní byla zahájena oprava Stavovského divadla - aby se inscenace normalizátoři "zbavili".

Je až s podivem, jak současně a aktuálně i dnes zní situace o provinčnosti a hlouposti místních radních, které nezbyvá než srovnat rázným ženským slovem, jak aktuální jsou rozpory světů postav se světovou zkušeností s těmi, kteří drží regionální mocenské pozice a jejichž vztah k obecnímu majetku je tak dnešně "pytlácký".

Opatovičtí představili Němčickému festivalu orchestrální dílo s velkými hereckými výkony Valentina Bláhy v podání Petra Prossera, Petra Dubského od Petra Maršálka a silného ženského souboru: Martina Ondrová - Dubská, Kateřina Gebrichová - Markétka, Jitka Moučková - Šumbalka, Vladislava Prosserová - Tereza Fialová.

Touha po společné harmonii, která je zřejmá ze sborových písniček a odpovědná divadelní práce je tematickým protikladem "věčné české malosti" v prázdném furiantství, které stojí v cestě rozumnému a plnému užívání příležitostí naší současnosti.

Inscenace Opatovských je tak sama o sobě odpovědí na slabosti a nerozum postav hry. Na malé furiantství "kdo zaplatí punč", kdy kvůli malé vádě jsou postavy ochotny zničit i život vlastních dětí odpovídají divadelníci pod vedením Pavla Petrželky plným - hrdě furiantským, odvážným a silným divadelním tvarem.

Josef Morávek

Divadlo Brod, o.s., Uherský Brod

Ivanka Radilová: O víle Jeřabince

Divadlo Brod z Uherského Brodu nastudovalo v režii Romana Švehlíka hru uherskobrodské regionální autorky Ivanky Radilové O víle Jeřabince. Víceméně epická pohádková předloha je pohádkou pouze zdánlivě, neboť nepracuje s archetypy. S pohádkou ji spojuje pouze použití báchorečných postav. Jde o příběh víly Jeřabinky, kterou proti její vůli unese do svého příbytku čaroděj Zlopřej. Očekává, že mu Jeřabinka bude uklízet atp. Zlopřej je v lese, kam je situován příběh hry, neoblíbený, protože škodí, kudy chodí. Obyvatelé lesa se z iniciativy Jeřabinčina kamaráda skřítky Kapradinky vydají k příbytku Zlopřeje, aby docílili propuštění Jeřabinky. Prostředkem je jim k tomu nesnesitelné rámusení a potažmo splnění úkolu, kterým je schování Jeřabinky v lese tak, aby ji Zlopřej nenašel. Mají na to tři pokusy. Po dvou nezdařilých se poradí s Královnou Přírodou. Na její radu promění společnými silami obyvatelé lesa jeho podobu z letní zeleně do všemi barvami zářícího podzimního hávu, v nichž se Jeřabinka snadno ztratí a Zlopřej ji nenalezne. Je tak zachráněna a Zlopřej je navíc Královnou Přírodou z lesa vykázán. Textová předloha I. Radilové se lomí na dvě jen velmi volně související části. Hlavnímu příběhu předchází epizody probouzení se Jeřabinky, zjištění zničeného mraveniště Zlopřejem, porady s Mravenčí královnou a postavení nového mraveniště. Tato část je de facto expozicí postav následujícího příběhu o únosu a záchraně Jeřabinky, nikoliv příběhu samotného. Provází ji, jako ostatně celou hru, silná didaktická linie – je třeba brzy vstát, provést hygienu, uklidit, pomoci druhým, nevolat po zábavě, ale pracovat, nechat si přidělit úkoly příslušnými autoritami, atp. Ve scénickém zpracování je tato linie akcentována a vyznívá tak, že je třeba dodržovat pořádek, plnit úkoly přidělené autoritami lesa, kolektivně na nich pracovat, bavit se, pokud je k tomu dán autoritami popud, proti zlým silám nalézt záchranu a jistotu v lese, v němž převládá červená barva a z něhož je zlý živel nadobro vykázán, aby škodil jinde. Patrně je to od inscenátorů bezděčné a chci věřit, že i od autorky, ale nelze jistě pominout, že takovéto vyznění silně připomíná praktiky jisté ideologie, kterou bychom neměli našim dětem předkládat jako vzorec chování a jednání.

Vlastní inscenace trpí především tím, že handicap, plynoucí z autorkou nepřipraveného dramatického jednání a situací, se nepodařilo režii překročit a dát jim vzniknout na jevišti. Velice problematický je řečový projev nejednoho z protagonistů hry. Inscenace pracuje s dospělými herci, dětskými herci a s loutkami. Ve všech těchto třech skupinách, jimiž je příběh divákům tlumočen, jsou využívány především vnějškové prostředky hereckého výrazu. V případě loutek se nedá hovořit o vpravdě funkčním využití, jsou jimi pouze ilustrovány další postavičky hry, a to namnoze v asynchronním zvukovém a animačním provedení. Některá jevištní sdělení jsou na škodu realizována skrytě. To co by mohlo být předvedeno na jevišti, je realizováno v pozadí za zadním proscenem.

Jevištní realizace značně problematické předlohy má však jeden nesporný klad, a to

ve velice pěkné a ocenění hodné scénické výpravě, především z estetického hlediska.

Milan Strotzer

o.s. ZADVEŘMI Náměšť na Hané

Marc Camoletti: Na správné adrese

Správná adresa pro divadelní zábavu.

Hned první uvedení "dobře napsané hry", bulvární komedie Marca Camolettiho se dočkalo tisíce repríz. Je to lehká komedie, srozumitelná přímočarými situacemi a dialogy. Text nemá další plány, komedie není lomená hlubšími obsahy, divák velmi rychle pochopí, s jakými záměnami a nepochopeními se postavy budou setkávat a sleduje, co všechno tyto situace přinesou, kam až se ženy a muži, z nichž každý přišel s jiným cílem, dostanou.

Zjednodušeně řečeno: text přináší zábavu z nedorozumění.

Aby tato zábava vyšla, aby hra odpalovala v publiku gejzíry smíchu, je třeba, aby jí inscenátoři dobře a detailně rozuměli, aby našli žánr, přesnou míru nadsázky, vytvořili situace a dobře vybudovali dialogy.

Vytvořit lehkou komedii není lehké. Vyžaduje to hodně práce, která nesmí být vidět. Vyžaduje to soubor, který hraje v jednotném stylu, s přesným načasováním, s odvahou, sexappealem, razancí a vkusem. Pak může představení přinášet osvobození - ve kterém diváci vstoupí do odvážnějších a "košilatějších" situací a anekdot, než které si mnozí sami vyprávějí.

Soubor z Náměště si je těchto nároků vědom, má interprety pro tento žánr, pracuje na sobě s pokorou a inteligencí. Nepropadl přímočarému trhání kulis, představení graduje v stále fantasknějších situacích.

Ulevný smích, který představení přineslo, byl vykoupen odpovědnou prací - správná volba pro správný soubor - Za dveřmi je na správné adrese.

Josef Morávek

DS Zdeňka Štěpánka Napajedla

Jaromír Sypal: Cesta do pohádky a zpátky

Divadelní soubor Zdeňka Štěpánka Klubu kultury Napajedla uvedl v režii a scénografii Radima Černocho inscenaci hry Jaromíra Sypala Cesta do pohádky a zpátky. Jaromír Sypal je autor více jak čtyřicet dramatických předloh, jako pedagog vedl přes dvacet let v Kaplici úspěšný dětský divadelní soubor Racek a poté soubor loutkohry Jihočeského divadla v Českých Budějovicích. Jeho Cesta do pohádky a zpátky souvisí právě s jeho prací se souborem Racek. Byla to v 70. letech minulého století práce novátorská a průkopnická v tom, že oproti zacházení s dětskými herci jako s dospělými, nastoupil Sypal cestu kvalitativně jinou, a sice cestu práce na inscenaci prostřednictvím dětské hry na zvolené téma. Hravost tu byla prostředkem k budování divadelního tvaru a namnoze i samotným tématem. Cesta do pohádky a

zpátky je tudíž spíše záznamem výsledku inscenační práce založeném na hravosti, než předem připravenou textovou předlohou.

Příběh pohádkového poutníka Popoua a pohádkového hlídače Nudleho, líčící cestu do nejkřutější pohádky s cílem změnit ji na pohádku laskavou, nepostrádá pohádkové atributy, je však především základem k tvořivé hře, k fantazijnímu rozehrávání situací, k pohrávání si s nimi a s pohádkovými motivy v nich obsaženými. Napajedelští neakceptovali formu, pro níž je text připraven, namísto hravosti jako inscenačního principu uchopili textovou předlohu jako pevný dramatický text a inscenovali jej s využitím výrazových prostředků konvenčního hereckého divadla. Inscenace poukázala na to, že se Sypalova Cesta do pohádky a zpátky takovému uchopení vzpírá. Patrně by to nebylo až tak zřetelné, kdyby byly důsledně vystavěny jednotlivé dramatické situace, kdyby, řečeno s Otokarem Zichem, byla splněna základní podmínka hereckého (činoherního) divadla, a sice vespolné jednání. A také, kdyby se podařilo s větší mírou jevištní fantazie vyřešit takové scény, jako je např. scéna třeskutým tancem uchvácených duší Popoua a Nudleho a jejich uvěznění Ochechulí do poklopených hrnečků.

Inscenační tvar, který soubor z Napajedel předvedl, navzdory předloze, která má své jisté kvality, působí přinejmenším rozpačitě. Při tom vznikl v kolektivu, jehož herecká vybavenost má takřka ve všech případech zřetelné nebo alespoň tušené kvality. Ostatně, nejeden herecký výkon diváky jistě upoutal. Jmenujme přede všemi ztvárnění role Královny pohádek Evou Kolomazníkovou či Pohádkové babičky Vlastou Čechovou. Patří k nim ale i herecký výkon Radima Černocho, který se coby záskok ujal role Popoua.

Milan Strotzer

ŘÍŠE LOUTEK KROMĚŘÍŽ o.s.

Pavel Polák: O ČERVENÉ KARKULCE

Známost pohádku o dívce v červené karkuli, putující lesem za babičkou, obohatil autor textu Pavel Polák o rovinu hravosti – klaunské hravosti – přičemž sama hravost je tématem a následně nositelem pohádky. Herci-klauni skládají pohádku z drobných motivů za pomoci dětského publika v celek, přičemž jak dějová fakta pohádky, tak fakta hravosti na ten či onen motiv mají stejnou stavební hodnotu. Přesně tuto strukturu dodržel a dále rozvinul režisér inscenace pro nejmenší diváky (MŠ až 1. a 2. třída ZŠ) Jiří Lisý, který svou osobností navíc umí navazoval kontakt s dětmi, přivést je do varu, v němž chtějí pomáhat, a pak je jediným gestem/slovem utišit a vrátit zpět do role pozorných diváků. Inscenace nepostrádá humor a nadhled, pracuje (spolu s diváky) s imaginární i hmotnou rekvizitou, s velkými gesty i drobnokresbou, takže pro děti není problémem se orientovat v přechodech mezi časoprostorem pohádky a časoprostorem klauniády.

Taktéž střídá vyjadřovací prostředky činoherní a loutkové. Z loutkových to jsou masky a manekýni na tyči, přičemž je využívána i jejich velikost ve smyslu perspektivy (malé a velké loutky). Jedná se o pohádku v jejím původním žánru bez

rozličných schválností a celým souborem nastavená energie, proudící z jeviště, se z hlediště oprávněně vrací zpět. Jistě, vždy je co zlepšovat, což se v případech kroměřížských týká pečlivější práce s loutkou, prostě v některých situacích reakci loutky i jejího odkrytého vodiče neuspěchat, dokončit pointu, uzavřít oblouk.

Vladimír Zajíc

Rádobydivadlo Klapý

Hadar Galron: Mikve

Občanské drama současné izraelské autorky Hadar Gairon o společenských problémech a obtížích židovské ortodoxní společnosti. O domácím násilí, komplexech a nerovném postavení ženy v rodinách a vrstvách, které se v Izraeli vydávají za "čistě". O násilí a útlaču vznikajícím rabínskými příkazy, o zneužívání víry a hrozbě klatby v dnešní společnosti.

Mikve - rituální lázeň, kdysi patrně také hygienické opatření, nyní je to prostor, ve kterém se ženy ponořují do lázně před takřka povinným sexem s manželem - se zákazy použít moderní kosmetiku i antikoncepci. Prostor, ve kterém se setkávají ženy s podobnými problémy, ženy kterým, pokud si nechťejí přiznat bezvýchodnost a duševní bídu vlastního života, nezbyvá, než ji zakrývat před sebou navzájem a do značné míry i před sebou samými.

Mikve ve hře je ale také místo, které ženy, pro které je tlak rodiny a společnosti neúnosný, volí k ukončení života. Jedna z postav tak učiní přímo před našima očima po rozhovoru s Bohem.

Dialogy a situace vznikají z reálné, dnešní situace žen, bez - alespoň pro českého diváka - patrně nadsázky či stylizace, hra se rozvíjí jako "obraz ze života", do jisté míry lineárně. Ve chvíli, kdy tlak na týranou manželku regionálního kariérního politika - v naší společnosti bychom řekli kmotra - vyvrcholí, pohlédne společenství návštěvnic rituálních lázní do očí skutečnosti, ve které žijí. Mikve obklíčena mladými násilníky "s jarmulkami" se stane centrem spravedlivého boje - závěr má mocný společenský apel a má patrný záměr vyburcovat publikum a vyvolat jednoznačné závěry.

Rádobydivadlo Klapý přijalo text jako příležitost pro osm hereček, příležitost, kterou vrchovatě naplňuje.

Vznikl silný, apelativní tvar, který diváky oslovuje výraznou osobní zповědí v intimitě ženské koupele, kontrasty náboženských textů a židovské hudby s motivy manželského soužití a společenské role sexu v tradiční společnosti.

Představení oslovuje paradoxně na jedné straně tím, co vnímáme jako odlehlé, jako novou zkušenost: nátlak orgodoxie a zkostnatělosti společnosti, ve které se náboženství a politika prolínají jako nástroje k mocenskému násilí - a na druhé straně problémy, které si více či méně uvědomujeme a připouštíme jako přítomné v naší společnosti: často zakrývané násilí v rodinách, zneužívání sexu jako nástroje k ovládnutí, nerovnoprávné postavení žen, které proto, aby "rodiny fungovaly" a společenskému konsenzu bylo vyhověno, se dobrovolně duševně omezují až

mrzačí.

I když k napřímení, osvobození, úlevě, dochází v textu hry do jisté míry apelativním divadelním zjednodušením a extenzivními dramatickými prostředky: několik telefonů stačí k přemožení mnohaleté nábožensko politické ulity, zjištěním, že "rabinova žena je s námi" dochází k úlevě a téměř k vítězství, soubor vytvořil jevištně pravdivý obraz a intenzivní sdělení.

Vnitřní opravdovost a poctivá týmová inscenační práce překonává obtíže společensky a místně odlehlého textu, rozeznává ho ke sdělení, které je silným, očistným divadelním zážitkem, výborně komunikuje s publikem, přináší katarzi.

Josef Morávek

Klub dětského diváka

V letošním ročníku Hanáckého divadelního máje se Klub dětského diváka sešel celkem pětkrát k společnému povídání o shlédnutých představeních. Letošní skupinu dětí nemohu jinak, než opět pochválit. Děti byly velmi komunikativní a při našich setkáních byla pokaždé velmi příjemná a veselá atmosféra. Děti opět dokázaly, že jsou velmi vnímavými diváky. Pozorně sledovaly všechna představení a posléze upřímně o svém divadelním zážitku povídaly. Na úplný závěr našich reflexí „posílaly“ každý za sebe souboru „SMS - vzkaz“, který napsaly na papírek a vložily do obálky, kterou jsem zalepenou předala souborům. Po našem posledním setkání jsem je poprosila, aby „SMS – vzkaz“ poslaly – napsaly i mě. Skoro ve všech „SMS – vzkazech“ stálo, že to byl pro děti příjemný týden, že by do Klubu dětského diváka chtěly i příští rok. Děkuji jim za jejich zpětnou vazbu a už teď se těším na další ročník Hanáckého divadelního máje a na Klub dětského diváka.

Zdena Gregorová

Hodnocení dopoledních představení Klubem dětského diváka

Morkovští ochotníci SEN

Na začátek slovní reflexe k shlédnutému představení mi děti odpověděly na pět otázek vhozením kuličky ze zeleného papíru (ano) nebo kuličky z červeného papíru (ne) doprostřed našeho diskusního kruhu.

Chce se vám o shlédnutém představení teď mluvit?

Ano 10 Ne 2

Bavili jste se?

Ano 12 Ne 0

Bavili se podle vás ostatní diváci?

Ano 11 Ne 1

Šel by ses na představení podívat ještě jednou?

Ano 9 Ne 3

Doporučil bys představení svým kamarádům?

Ano 11 Ne 1

Po té jsme se společně pokusili převyprávět děj příběhu. To dětem nedělalo velké obtíže a stručně převyprávěli děj představení. Veskrze mladší děti ve skupině se vyjádřily k začátku představení těmito slovy: „začátek byl nudnej, ukecanej“ „nepochopily jsme, proč je to součástí představení“. Děti samy představení adresovaly staršímu publiku „je to až tak pro pubertáky a dospělé, protože jsou tam hlášky, které používají dospělí“.

Při vymýšlení druhého názvu pro představení se děti příliš nesoustředily avšak vymyslely:

SEN aneb

- „šmodrchanec“ („protože tam bylo úplně všechno lidi, lev, elfové, dvě královny“)

- „jak to vlastně bylo?“

- klubíčko („děj byl zamotaný“)

Zadání pro výtvarnou reflexi znělo, aby děti namalovaly to, co se jim v představení nejvíce líbilo.

Na obrázcích se nejvíce objevovaly postavy Thisby v kostýmu s parukou, postava Puka a postava královniny společnice.

Divadélko Motýlek Velké Opatovice POPELKA

Reflexi k pohádce jsme začali zakreslením „výše nálady“ na velkém namalovaném teploměru, poté mi děti stejným způsobem jako u předešlé reflexe pomocí zelených a červených papírových kuliček odpověděly na otázky.

Chce se vám o shlédnutém představení teď mluvit?

Ano 4 Ne 9

Bavili jste se?

Ano 5 Ne 8

Bavili se podle vás ostatní diváci?

Ano 11 („ti mladší“) Ne 2

Šel by ses na představení podívat ještě jednou?

Ano 5 Ne 8

Doporučil bys představení svým kamarádům?

Ano 4 Ne 9

Protože děti klasickou pohádku o Popelce všechny dobře znají, přeskočili jsme společné převyprávění děje a děti se vyjadřovaly přímo k jednotlivým složkám inscenace.

Při přestavbě scény by děti uvítaly, kdyby se světla potemnila nebo kdyby se přestavby vyplnily něčím, co by odvedlo diváku pozornost od změny scénografie.

Hudbu v představení by děti chtěly slyšet buď to jen hranou živě nebo jen

reprodukovanou. Děti ocenily autorské písničky a zpěv herců.

Kostým královského bubeníka a princeznovské šaty Popelky, ale výhrady měly ke kostýmnímu řešení postav dvou sester a macechy, které byly podle nich málo pohádkové.

K jednotlivým postavám pohádky se děti vyjádřily: „princ by mohl být mladší“, „sestry a macecha byly k Popelce málo zlé a proto to Popelka nemohla víc procítit“, „princ a Popelka trochu odbyli zamilování, mohli si dát aspoň pusu“

Na otázku, kterou postavu z příběhu, by si děti chtěly zahrát, odpověděly:

Popelku, bubeníka, sovu, holuba, malou holku s buchtou

POPELKA aneb

-jeden oříšek

-co se asi skrývá v oříšku

- starý princ

-milejší macecha

Výtvarná reflexe tentokrát zněla, aby děti namalovaly, co samy chtějí. Na jejich obrázcích se nečastěji objevil velký oříšek.

Divadlo Brod, Uherský Brod – O VÍLE JEŘABINCE

Slovní reflexi jsme opět začali otázkami.

Chce se vám o shlédnutém představení teď mluvit?

Ano 10 Ne 2

Bavili jste se?

Ano 10 Ne 2

Bavili se podle vás ostatní diváci?

Ano 12 Ne 0

Šel by ses na představení podívat ještě jednou?

Ano 4 Ne 8

Doporučil bys představení svým kamarádům?

Ano 2 Ne 10

Po té jsme se pustili do společného převyprávění děje představení, které nám v tomto případě činilo značné potíže, děti byly po představení ve srovnání s předchozími dny dosti nesoustředěné a velice často odbíhali při vyprávění děje k jiným tématům.

Pak se děti vyjadřovaly k jednotlivým složkám inscenace. Přestavby v představení se jim zdály zbytečné, protože po otevření opony byla změna scénografie minimální. Jevištní osvětlení podle dětí představení „zachránilo“. Výhrady měly k obuvi čaroděje.

Z postav příběhu by si děti chtěly zahrát: Jeřabinku, slunce, mravence, strom, mraveniště nebo žádnou z postav.

Děti se shodly, že Zlo nebylo v pohádce dostatečně potrestáno, protože i když byl čaroděj z lesa vyhnán, tak šel škodit někam jinam. Měli ho „zlikvidovat“.

Z představení si děti odnesly poselství: „když budeme škodit, dopadneme dobře“.

O víle Jeřabince ANEB

Jak zničit mraveniště

Unesená Jeřabinka

Držme pospolu

Při výtvarné reflexi měly děti vytvořit „komiks“, tedy měly do nakreslených políček na výkresu namalovat podle nich nejdůležitější situace děje od začátku až do konce představení.

DS Zdeňka Štěpánka Napajedla – CESTA DO POHÁDKY A ZPÁTKY

Povídání o představení jsme začali opět odpovídáním na mé otázky.

Chce se vám o shlédnutém představení teď mluvit?

Ano 6 Ne 6

Bavili jste se?

Ano 7 Ne 5

Bavili se podle vás ostatní diváci?

Ano 12 Ne 0

Šel by ses na představení podívat ještě jednou?

Ano 7 Ne 5

Doporučil bys představení svým kamarádům?

Ano 5 Ne 7

Následovalo společné převyprávění děje, se kterým jsme neměli větší potíže. O konci pohádky se děti vyjádřily: „akorát se nevrátil dědeček, kravička, prasátko a slepička a to mě tam chybělo“.

Podle dětí se v pohádce dostatečně neobjevovalo Zlo a Dobro. Pohádka pro ně měla poselství „chytrost vyhrává nad silou“.

Z postav pohádky by si chtěly zahrát: „odčarovanou“ zlatou rybkou, generála, Ochechuli, princeznu, pohádkového hlídače.

Hudbu i kostýmy děti pochválily, výhrady měly jen k růžové paruce princezny.

Cesta do pohádky a zpátky ANEB

Nejlepší příběh pro malé

Neutrální pohádka („nebylo tam Zlo ani Dobro“)

Na obrázcích, na které mohly děti tentokrát namalovat, co samy chtějí, se nejčastěji objevovala postava Ochechule.

Říše loutek Kroměříž, o.s. – O ČERVENÉ KARKULCE

Jako v předešlých čtyřech dnech jsme reflexi opět začali otázkami:

Chce se vám o shlédnutém představení teď mluvit?

Ano 2 Ne 8

Bavili jste se?

Ano 3 Ne 7

Bavili se podle vás ostatní diváci?

Ano 10 Ne 0

Šel by ses na představení podívat ještě jednou?

Ano 1

Ne 9

Doporučil bys představení svým kamarádům?

Ano 1

Ne 9

Protože mi všechny děti potvrdily, pohádku O Červené karkulce dobře znají, nevěnovali jsme se tentokrát společnému převyprávění děje, ale přímo jsme začali diskusi o divadelním provedení pohádky a o jednotlivých složkách inscenace.

Děti se shodly, že pohádka je určena pro velmi malé děti, kterým se podle dětí z Klubu moc líbila. Děti z Klubu ocenily komunikaci a spolupráci herců s dětským publikem, která podle nich představení oživila a vtáhla diváky více do děje. Rovněž ocenily nápaditou scénografii a loutky.

Část dětí ocenila dvojici klaunů, kteří pohádkou provázeli a „pomohli udělat pohádku zajímavější“, ale rovněž byl vysloven názor, že „klauni do pohádky O Červené karkulce nepatří“.

O Červené karkulce ANEB

Pohádka o pohádce

Jiná pohádka

Pocuchaná pohádka

Karkulka na jiný způsob

Na obrázcích, na které mohly namalovat, co samy chtějí, se objevovala Karkulka a nápaditá scéna.

NĚKOLIK SLOV ZÁVĚREM NAD 27. ROČNÍKEM HANÁCKÉHO DIVADELNÍHO MÁJE konaného Léta Páně 2013 v Němčicích nad Hanou

Skončilo šestidenní klání divadelních souborů v úrodných nivách Hané o vavřínový věnec – respektive o věnce dva – jimiž jsou postupy na národní přehlídky. Pro divadlo dětem POPELKA Rakovník se vyhouplo do sedel svých ořů divadel pět, pro KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM ve Vysokém nad Jizerou sedlalo taktéž pět souborů. Navíc, jako oddechový čas, nabídl přehlídka ještě inscenaci z Napajedel, a to francouzskou frašku Uděláte mně to znovu? Za erbovní motto letošního máje jsme přijali nepreciznější glosu vystihující podstatu divadla i života od páne Shakespeara, a to: Jsme z téže látky jako naše sny! Tak, a teď se pojďme krátce ohlédnout jak se s ní jednotlivá divadla porovnala. Krátce ohlédnout, neboť rozhovory po představeních byly obsáhlé a resumé v písemné podobě si můžete přečíst v závěrečném Kukátku.

Inszenace pro nejmenší a mladé diváky.

Morkovští ochotníci nabídli svou vizi SNU od Williama Shakespeara, ale přes nesporné koncepční uvažování, které prokázali v předchozích hrách, v tomto případě svedli nerovný boj mezi géniem a svou vizí připomínající princip pečení dortu Pejsem a Kočičkou. Přes rozmáchle gesto jarmareční podívané se ukázalo, že když své sny nesníme, když do nich nevstoupíme s odvahou a poezií, když nemáme sílu obohatit sebe a své blízké sněním a naplněním snů, a když se s nimi snažíme vyrovnat jednoduchým vtipkováním, tak sny skutečně skončí v marasmu. Takže v důsledku si svůj sen o nicotě splnila fiktivní vídeňská režisérka za jejíž sukně se morkovští přikrčili. Není tedy na čase už s rakouskou taktovkou skoncovat?

Divadélko MOTÝLEK Velké Opatovice přivezlo POPELKU od Vlastimila Pešky. Původně byla inscenace určena pro Dětské centrum, tedy koncipována jako malé rodinné představení. V tomto prostředí jako svého druhu terapie nejspíše splnila co se od ní očekávalo. Ovšem vzato do důsledků je nepominutelný fakt, že nejde o žánr pohádky jako takový, že v sobě nenese poselství etické. Archetypy dobra a zla a naučení z toho plynoucí jsou až na druhém místě, text slouží rozpoutání férie hudební a pohybové. Není tedy se co divit, že herci chvíli hráli z not mollových, chvíli z durových a chvíli bez not. Divadlo Brod Uherský Brod se představil hrou O víle Jeřabince od Ivany Radilové. Sympatické je, že se jedná o text z regionu, ale pohádkou je pouze zdánlivě, neboť nepracuje s archetypy. S žánrem pohádky ji spojují pouze báchorečné postavy. Vlastní inscenace trpí především tím, že handicap, plynoucí z autorkou nepřipraveného dramatického jednání a situací se nepodařilo režii překročit.

DS Zdeňka Štěpánka Napajedla si vybralo text Jaromíra Sypala CESTA DO POHÁDKY A ZPÁTKY. Story pohádkového poutníka Popoua a pohádkového hlídače Nudleho a jejich cestu do nejkrutější pohádky s cílem změnit ji na

pohádku laskavou, nepostrádá pohádkové atributy. Ovšem text sám je především základem k tvořivé hře, k fantazijnímu rozehrávání situací. Napajedelští však na tento inscenační princip rezignovali a text uchopili a realizovali s využitím výrazových prostředků konvenčního hereckého divadla. Načež výsledný tvar prokázal, že se Sypalův text takovému uchopení vzpírá.

Loutkářský soubor ŘÍŠE LOUTEK KROMĚŘÍŽ o.s. nabídl pohádku Pavla Poláka O ČERVENÉ KARKULCE. Inscenačním principem je hravost, přesněji klaunská hravost, přičemž sama hravost je tématem a následně nositelem pohádky. Herci-klauni skládají pohádku z drobných motivů za pomoci dětského publika v celek, přičemž jak dějová fakta pohádky tak fakta hravosti mají stejnou kvalitu. Jiří Lisý navíc umí svou osobností navazovat kontakt s dětmi, přivést je do stavu, v němž chtějí pomáhat, a stejně lehce je umí vrátit zpět do role pozorných diváků. Inscenace nepostrádá humor a nadhled, tudíž pro děti není problémem se orientovat v přechodech mezi časoprostorem pohádky a časoprostorem klauniády. A navíc používá vyjadřovací prostředky činoherní a loutkové.

Večerní inscenace usilující o Krakonošův divadelní podzim.

DS Na štaci Němčice nad Hanou a jeho vize ŽENY V TRYSKU STOLETÍ od Zdenka Podskalského. Jaroslav Lejnar a Zdena Gregorová vytvořili zřetelně artikulovaný režijní půdorys ve smyslu mizanscény, tedy prostorového gesta tématu, které přes herecké naplnění ve výsledku mělo šanci sdělit co tím inscenátoři chtěli říci. Totéž prokázaly ve složce kostýmní - to je krok vpřed! Jiná ovšem je, že zásadní pojem z titulu hry v trysku byl pominut a došlo k zatěžkání celku oddělováním situací promítáním a zatažením opony, takže vždy a znova bylo hercům začínat od nuly, a diváci nakonec také. Chtělo to prostě více trysku skečů dravého kabaretu skečů na téma žena a doba.

DS J. K. Tyl Brodek u Přerova a jeho BLBEC K VEČEŘI od Francise Vebera. Komédie, plná slovní i situační komiky, gagů a překvapivých situací i rozuzlení, náleží do ranku dobře napsaných her. Režisérka souboru Eva Procházková strukturu hry rozklíčovala, s přehledem a rozmyslem razantně hru účelně zkrátila, a především dobře typově obsadila. Současně se jí podařilo takto připravenou textovou předlohu obohatit o další charakteristiku Pignona. Zatímco se Brochant nemůže narovnat, Pignon se nemůže ohnout. Z toho vyrůstá provázaná série výborných gagů, jejíž hlavní rekvizitou je golfová hůl. Režie vystavěla inscenaci v účelné scéně prostřednictvím dobře akcentovaných situací a slovních gagů a... a prostě dál není co dodat.

Ochotnické divadlo z Velkých Opatovic - Ladislav Stroupežnický NAŠI FURIANTI. Naši furianti jsou jednou z her, které skrze folklór odrážejí základní charakterové rysy naší národní povahy a taktéž společnosti tehdy i dnes. K nastudování zvolil Pavel Petrželka úpravu režiséra Jiřího Macháčka, takže inscenace jasně vypovídá o slabostech a nerozumu postav hry. K naplnění koncepce zaplnila režie jeviště více než čtyřiceti herci, živým orchestrem a

výraznými písněmi. Přes rozličné nedotaženosti se jedná o furiantský, odvážný a silný divadelní tvar.

o.s. Za dveřmi Náměšť na Hané přivezl NA SPRÁVNÉ ADRESE od Marca Camolettiho. Jedná se o lehkonohou komedii s přímočarými situacemi a dialogy. Text neaspiruje na hlubší obsah, a divák velmi rychle pochopí s jakými záměnami a nepochopeními se postavy budou setkávat. S napětím tudíž sleduje, co všechno tyto situace přinesou, kam až se ženy a muži, z nichž každý přišel s jiným cílem, dostanou. Zjednodušeně řečeno: text vychází z nedorozumění.

Úlevný smích, který představení přineslo, byl vykoupen odpovědnou prací. Rádobydivadlo Klapý si vybralo hru od Hadar Galron MIKVE. Autorka se ve svém textu, který lze označit jako slabší občanské drama nebo skoro až agitku, zabývá problémy žen uvězněných v poutech ortodoxního společenského postoje v němž náboženství diktuje jak žít. Z toho plynou rozličná traumata, jejichž vrcholem je domácí násilí. Zároveň nadhazuje vnější a vnitřní problémy jednotlivých postav v tomto bezútěšném labyrintu. Zvláštní je též závěr, kdy najednou je dlouholetý problém řešen zásahem typu boha na stroji z ranku antické tragédie. Nicméně či především platí, že se klapáci soustředili na vykreslení jednotlivých postav, na motivy žen z daných okolností plynoucích, čímž získaly jednotlivé ženské postavy to, co se nazývá charakter, takže lineární příběh obalili velmi kvalitním masem. Masem ve smyslu srozumitelnosti kdo a co a proč. V tom je inscenace silná. Silná ve sledování jednotlivých osudů.

Jsme u konce a kromě toho, že se můžeme těšit na 28. ročník na žirné Hané, zbývá jen pár slov závěrem.

Co se týče večerních představení nelze říci, že by soubory nevěděly co hrát, že by ve výběru textů pochybily. Tento problém zvolna odplouvá za obzor. Také se zdá, že režiséři více slouží v tom nejlepším slova smyslu sdělení, jež ta která hra nese. Nejzásadnějším postřehem je skutečnost, že divadelníci si musí hlídat mluvu jako takovou: tedy stavbu vět po smyslu z něhož vyplyne význam. Dále pak více dbát na skutečnost, že každá situace má svůj začátek, vrchol a konec. Že každá postava by měla vědět Kdo je, Kde je, Co chce, a Jak toho dosáhnout. Zde jsou stále ještě rezervy.

Co se představení pro děti týče platí, že nastudovat pohádku je mnohem obtížnější a především odpovědnější než realizovat Hamleta. To stále většina divadel – a to nejen amatérských – neakceptuje, a neméně tak se vyskytuje množství povrchních textů plných tak zvané randy. V tomto oboru jsou stále nedostatky, a i letos zde byla pouze jedna jediná inscenace plně respektující žánr pohádky.

Vladimír Zajíc

ČESTNÁ UZNÁNÍ HDM 2013

**Řediteli divadelní přehlídky HDM 2013 Jiřímu VRBOVI za dobře
vyprané a sluncem vybělené trenýrky ve čtvrtětní předsceně**

DS Na Štaci Někčice nad Hanou ŽENA V TRYSKU STOLETÍ

Jaroslavu Lejnarovi a Zdeně Gregorové
za vedení Divadelního souboru NA ŠTACI

Morkovští ochotníci SEN

Petře Žákové za role KLUBKA a PYRAMUSE
Tomáši Kříčkovi za roli THISBE

DS J. K. Tyl Brodek u Přerova BLBEC K VEČEŘI

Karlu Kratochvílovi za roli LUCIENA CHEVALA – KONĚ

Divadélko Motýlek Velké Opatovice POPELKA

Karin Petrželkové za roli MACECHY
Kateřině Gerbrichové za roli HORENKY
Vladislavě Prosserové za roli DORENKY

DS Teatrům Velké Opatovice NAŠI FURIANTI

DS TEATRUM Velké Opatovice za inscenaci NAŠI FURIANTI
Karlu Maršálkovi
za sexappeal a chuť žít vnesenou do postavy DĚDY DUBSKÉHO
Jitce Moučkové za roli Marie ŠUMBALOVÉ
Martině Ondrové za roli Marie DUBSKÉ
Vladislavě Prosserové za roli Terezky FIALOVÉ
Pavlu Petrželkovi za nastudování inscenace NAŠI FURIANTI

Divadlo Brod o.s. Uherský Brod O VÍLE JEŘABINCE

Lence Sasínové za scénu k pohádce

o.s. Za dveřmi Náměšť na Hané NA SPRÁVNÉ ADRESE

Barboře Tylové za roli NICOLE
Viole Přichystalové za roli MARIE- LOUISY
Alici Buiglové za roli JACQUELINE
Radce Pluskalové za režii inscenace NA SPRÁVNÉ ADRESE

DS Zdeňka Štěpánka Napajedla CESTA DO POHÁDKY A ZPÁTKY

Evě Kolomazníkové za roli KRÁLOVNY POHÁDEK

Radimu Černochovi za roli POPOUA

Rádobydivadlo Klapý MIKVE

Daně Cendrové za roli CHEDVY

Jaroslavě Maťákové za roli ESTI

Pavle Umhöhové za roli ŠIRY

Evě Andělové za roli ŠOŠANY

Lence Svobodové-Šťastné za roli TAHILY

Petře Maťákové za roli MIKY

CENY HDM 2013

KLUBU DĚTSKÉHO DIVÁKA pod taktovkou Zdenky Gregorové

za excelentní rozborů představení pro děti

ceny věnovali: Iveta Havlíčková, Němčice nad Hanou a

INEX Kroměříž

DS Na Štaci Němčice nad Hanou ŽENA V TRYSKU STOLETÍ

Milce Poláčkové za role DRÁPALY a TETIČKY VILMY

ceny věnovali: Chalupa-stavitel s.r.o., Hulín a

Drogerie Navrátil, Němčice nad Hanou

Veronice Hájkové za kostýmy k inscenaci

cenu věnovala: Drogerie Navrátil, Němčice nad Hanou

DS J. K. Tyl Brodek u Přerova BLBEC K VEČEŘI

Martinu Šmídovi za roli Francois Pignona

cenu věnovala: Pálenice Mlýnský dvůr, Němčice nad Hanou

Jiřímu Urbanovi za roli Pierre Brochanta

cenu věnoval: INEX Kroměříž

DS J. K. TYL Brodek u Přerova za inscenaci BLBEC K VEČEŘI

cenu věnoval: DS Na Štaci, Němčice nad Hanou

DS Teatrum Velké Opatovice NAŠI FURIANTI

Petru Prosserovi za roli BLÁHY

ceny věnovali: Železářství- Domácí potřeby, Oralovi a

INEX Kroměříž

Kateřině Gerbrichové za roli MARKÝTKY

cenu věnovalo: Město Němčice nad Hanou

DS TEATRUM Velké Opatovice za hudební a pěveckou složku v inscenaci
cenu věnoval: DS Na Štaci, Němčice nad Hanou

Říše loutek Kroměříž o.s. O ČERVENÉ KARKULCE
Jiřímu Lisému za scénu a loutky k pohádce
cenu věnovala: Pěstitelská pálenice Mlýnský dvůr, Němčice nad Hanou

Jiřímu Lisému za osobnostní herectví pro nejmenší diváky v pohádce
cenu věnovala: Drogerie Navrátil, Němčice nad Hanou

Rádobydivadlo Klapý MIKVE
Ladislavu Valešovi za režii inscenace
cenu věnoval: Chalupa – stavitel s.r.o., Hulín

Liběně Štěpánové za roli HINDI
cenu věnovalo: Elektro – Jana s.r.o., Němčice nad Hanou

Rádobydivadlu Klapý za inscenaci
cenu věnoval: Chalupa- stavitel, s.r.o., Hulín

Cenu klubu dětského diváka získali

Morkovští ochotníci za hru Sen
cenu věnoval: DS Na Štaci, Němčice nad Hanou

Cenu diváka 2013 získal

DS TEATRUM Velké Opatovice za hru Naši furianti
cenu věnovalo: Město Němčice nad Hanou

Hlavní cenu Hanáckého divadelního máje odborná porota uděluje

Evě Procházkové za režii hry BLBEC K VEČEŘI
z DS J. K. Tyl Brodek u Přerova
cenu věnovalo: Město Němčice nad Hanou

Doporučení a nominace HDM 2013

Na národní přehlídku dospělí dětem
POPELKA RAKOVNÍK
odborná porota doporučuje inscenaci hry

ČERVENÁ KARKULKA

Říše loutek Kroměříž o.s.

Odborná porota HDM 2013 doporučuje k postupu na
Národní přehlídku venkovských divadelních souborů
KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM 2013
ve Vysokém nad Jizerou
na 2. místě inscenaci hry

NAŠI FURIANTI

DS Teatrum Velké Opatovice

na 1. místě doporučuje
inscenaci hry

MIKVE

Rádobydivadla Klapý

Odborná porota HDM 2013 nominuje na
Národní přehlídku venkovských divadelních souborů
KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM 2013
ve Vysokém nad Jizerou
inscenaci hry

BLBEC K VEČEŘI

DS J. K. Tyl Brodek u Přerova

ANDERSENOVA HVĚZDIČKA

Letošního sedmého ročníku literární soutěže pro žáky ZŠ Němčice nad Hanou s názvem Andersenova hvězdička se zúčastnilo celkem 64 dětí. Bylo hodnoceno 65 prací.

Je vidět, že se dětem na téma „Můj nej zážitek roku 2012“ psalo zvesela. Protože 15 prací z 2. A, 1 práce z 3. A, celkem 9 prací ze 4. A třídy, 20 prací ze 6. třídy, 3 zážitky ze 7. ročníku a 5 z 8. A a 12 prací z 8. B, to už je velký štos papíru. Ono je dobře, když je na co vzpomínat. Porota, která pracovala ve složení Mgr. Hana Matušková, ředitelka ZŠ Němčice nad Hanou, Mgr. Jana Hošáková, knihovnice – Městská knihovna Němčice nad Hanou a pan PaedDr. Antonín Ošťádal, četla, hodnotila, diskutovala, až věděli, že ocení:

ze 2. A třídy:

1. místo: Adéla Špačková
2. místo: Eliška Vrbová
3. místo: Jakub Novotný

ze 4. A třídy:

1. místo: Martin Kyselák
2. místo: Klára Přidalová
3. místo: Vlastimil Adam Palíšek

za 6. ročník:

1. místo: Ondřej Kousal
2. místo: Bohumila Fréharová
3. místo: Sofie Grmelová, Sabina Hošková

v 7. ročníku:

2. místo: Pavlína Mičková

v 8. A

1. místo: Radomír Kouřil
3. místo: Kateřina Novotná

a

v 8. B

1. místo: Jaroslav Vrána
2. místo: Kamila Janová
3. místo: Anna Zmidlochová.

Čestná uznání získali:

za 1. stupeň ZŠ

Nikola Kuchaříková, 2. A

Lucie Kuchaříková, 2. A

Lenka Heráková, 3. A

Pavel Holík, 4. A

na 2. stupni ZŠ

Barbora Bašková, 6. tř.

Alena Šírková, 6. tř.

Jana Opravilová, 6. tř.
Martin Herák, 6. tř.
Alžběta Zmidlochová, 6. tř.
Kristýna Burdová, 6. tř.
Kristýna Sládková, 6. tř.
Lukáš Havelka, 6. tř.
Alena Kyseláková, 6. tř.
Petr Kouřil, 7. roč.
Jakub Porupka, 8. A
Leona Klesnilová, 8. A
Markéta Oplocká, 8.B
Iva Hýžd'alová, 8.B

Děti psaly zejména o svých zážitcích z prázdnin, z dovolených, kdy tráví rodina čas pohromadě, kdy je legrace, z kempu, z různých míst a koutů České republiky, z rodinných oslav a setkání.

Výstava prací proběhla v době konání HDM, kdy vítězné práce byly upevněny na sloupech ve foyer kina OKO a po skončení HDM budou na výstavě v budově Základní školy Němčice nad Hanou.

Velmi děkuji všem zúčastněným a jsem pyšná na to, že jich bylo třikrát tolik než vlani. Očekávala jsem samé převratné, nezapomenutelné zážitky, ale jsem hrdá na to, že děti popisovaly všední dny, obyčejné radosti.

Nebudeme publikovat žádnou povídku ani práci dětí, protože všechny si zaslouží pochvalu, že něčemu takovému věnovaly svůj čas.

Zveřejňujeme jen úvodní stránku slohové práce Elišky Vrbové a Adély Špačkové z 2. A, nejmladších účastnic soutěže, které k povídání přidaly i své obrázky.:-)

Knihovnice Jana Hošáková

Anketa – Hanácký divadelní máj

1) Víte, která kulturní akce začne v neděli v Němčicích?

Ano, hanácký divadelní máj (12) Ne, nevím (3)

2) Chodil(a) jste v minulých letech na divadelní představení Hanáckého divadelního máje?

Ano, chodil(a) (9) Ne, nechodil(a) (6)

3) Chystáte se letos? Když ano, tak na které představení?

Ano, na všechny. (4) Ano jen na některé. (7) Ne, nechystám. (4)

4) Po několika letech se účastní i divadelní spolek Na Štaci. Půjdete se podívat v neděli 28.4. na jejich představení? Ano. (3) Ne. (8) Nevím. (4)

5) Myslíte si, že propagace této akce je dobrá? Ano (15) Ne (0)

Zpracovaly: Barbora Jurtíková a Barbora Novotná

1) Víte, která kulturní akce začne v neděli v Němčicích?

DIVADELNÍ MÁJ

2) Chodil jste v minulých letech na divadelní představení Hanáckého divadelního máje?

Ano, většinou skoro každý rok.

3) Chystáte se letos, když ano, na které představení?

Letos asi ne, ale uvidím, jak mi vyjde čas.

4) Po několika letech se účastní i divadelní spolek Na ŠTACI. Půjdete se v neděli podívat?

NO, MOŽNÁ ANO.

Nikola Husárová, Kristýna Kandrová

17 lidí, kterých jsme se zeptali

1) Víte, která kulturní akce začne v neděli v Němčicích? Ano, hanácký divadelní máj (13) Ne, nevím (4)

2) Chodil(a) jste v minulých letech na divadelní představení Hanáckého divadelního máje?

Ano, chodil(a) (8)Ne, nechodil(a) (9)

3) Chystáte se letos? Když ano, tak na které představení?
Ano, na všechny (6)Ano, jen na některé (3)Ne, nechystám (6)

4) Půjdete se podívat na místní spolek Na Štaci v neděli 28.4.?Ano (1)Nevím (4)Ne (12)

5) Myslíte si že propagace této akce je dobrá? Dobrá (11)Nevím (5)
Špatná (1)

Zpracovali: Andrea Harnová a Michal Lenert

Výsledky divácké soutěže

DS Na Štaci Němčice nad Hanou	Žena v trysku století	2,952
DS J.K.Tyl Brodek u Přerova	Blbec k večeři	2,952
DS TEATRUM Velké Opatovice	Naši furianti	2,969
ZA DVEŘMI Náměšť na Hané	Na správné adrese	2,864
DS Zdeňka Štěpánka Napajedla	Uděláte mně to znova?	2,899
Rádobydivadlo Klapý	Mikve	2,779

Počet diváků

Soubor	Inscenace	Počet
DS Na Štaci Němčice nad Hanou	Žena v trysku století	223
Morkovští ochotníci	Sen	185
DS J.K.Tyl Brodek u Přerova	Blbec k večeři	175
DIVADÉLKO MOTÝLEK Velké Opatovice	Popelka	223
DS TEATRUM Velké Opatovice	Naši furianti	115
DIVADLO BROD, Uherský Brod	O vile Jeřabince	95
ZA DVEŘMI, Náměšť na Hané	Na správné adrese	118
DS Z.Štěpánka Napajedla	Cesta do pohádky a zpátky	223
DS Z.Štěpánka Napajedla	Uděláte mně to znova?	125
Říše loutek, Kroměříž	O červené karkulce	223
Rádobydivadlo Klapý	Mikve	121
	Celkem	1826

Vážení a milí diváci,

27. ročník HDM pomalu končí. Týden plný divadla utekl jako voda v naší říčce Haná a zítra budeme na krásné chvílky s ochotníky jenom vzpomínat.

Příchod jara se nám letos trochu opozdil, a tak v den zahájení festivalu byly třešně, v tuto dobu většinou již odkvetlé, v plném rozkvětu. Jaro k nám na „Hanó“ vniklo dá se říci tryskem. Věřím, že to potěšilo všechny. Radost měli

i domácí ochotníci Spolku Na Štaci, a to z příznivě nakloněného, do posledního místečka zaplněného, hlediště. Je to dobrá zpráva do budoucna, že se domácí divadelníci po letech vrátili na jeviště se hrou pro dospělé. Žena v trysku století již pobavila a ještě jistě pobaví stovky diváků. Divadelní „Zlomte vaz“ přeji všem souborům, které jsme mohli v Němčicích shlédnout. Přeji jim, aby je neodradily případné neúspěchy, ale aby našli v sobě sílu se s tím poprat a neztráceli touhu pobavit a sdělit něco lidem kolem sebe.

Nezbývá mi, než poděkovat ještě jednou všem hercům ochotníkům, odborné porotě, technikům divadla, místním divadelníkům, děvčatům biletářkám, kuchařkám ze ZŠ, celému organizačnímu štábu a zejména Vám, milým divákům, bez kterých by bylo naše snažení naprosto marné a zbytečné.

Velké díky Městu Němčice nad Hanou, Olomouckému kraji, všem příznivcům a sponzorům za podporu kultury v našem regionu.

Chtěl bych vyslovit přání, abychom se ve zdraví a v dobré vůli setkali v příštím roce 2014 na již 28. ročníku Hanáckého divadelního máje.

Jiří Vrba – ředitel HDM

DS TEATRUM Velké Opatovice
Ladislav Stroupežnický: Naši furianti

Rádobydivadlo Klapý
Hadar Galron: Mikve

DS J. K. Tyl Brodek u Přerova
Francis Veber: Blbec k večeři

**DS Na štaci Němčice nad Hanou
Zdeněk Podskalský: ŽENA V TRYSKU STOLETÍ**

**o.s. ZA DVEŘMI Náměšť na Hané
Marc Camoletti: Na správné adrese**

DS Z.Štěpánka Napajedla
Lorent Requir: Uděláte mně to znova?

Na shledanou příští rok
se těší manažerský tým
a pořadatelé

Sponzoři projektu:

VELINVESTIK spol. s r.o., Němčice nad Hanou
POZEMSTAV Prostějov a.s.

VHP Ivanovice, s.r.o.

Místní organizace ČSSD

Místní organizace KSČM

MOPS Jan Hrabal, Němčice nad Hanou

Sebranka Antonín Hrdý

Autobusy IRIS, Držovice

ZOD Němčice nad Hanou, družstvo

Restaurace Zátíší Jaroslav Zatloukal

Drogerie Navrátil, Němčice nad Hanou

Antonín Oplocký – Květiny, Němčice nad Hanou

Papírnictví Pavel Holub

GORDEX spol. s r.o., Prostějov

Omega, spol. s r.o., Prostějov

Iveta Havlíčková – správa a údržba nemovitostí a čištění automobilů

Ing. Jan Vrána, místostarosta

Pavel Oulehla – stolařství

INEX PROJEKT, s.r.o. Kroměříž

CHALUPA – STAVITEL s.r.o., Hulín

Květoslav Černý, Němčice nad Hanou

Zbyněk Vojče - ZV PLASTY

Hasičská vzájemná pojišťovna, a.s.

DS Na Štaci

Pěstitecká pálenice Mlýnský dvůr

Železářství-Domáci potřeby, Oralovi

ELEKTRO - Jana s.r.o. Němčice n.H.

OVV ČSSD, Prostějov

***Záštitu nad Hanáckým divadelním májem převzal
hejtman Olomouckého kraje Ing. Jiří Rozbořil.***

***Projekt je realizován za finanční podpory Olomouckého kraje,
Ministerstva kultury ČR a ve spolupráci s SČDO.***

Všem, kteří Hanácký divadelní máj podpořili, srdečně děkujeme.